Sinna, ilma=wallitseja,
Annat woimust kunningill',
Sadat, õnne=holitseja,
Nida rahho allambill',
Kaitsat neist ni õnnetust,
Toot neil' õnne siggidust.

Nida ollet sa ka andnu
Meije Keisril' wallitsust,
Temma hoolde tallel' pandnu
Jäädwa rahho õnnistust
Kige selle rigile
Nink me laste latsile.

Lasse meil sest röömsast kitta,
Jsand, sinno essa=hoolt,
Omma Keisrit armsas pitta,
Tallitada ommalt poolt.
Mes so awwus tarbis lääp,
Nigi õnnes allal' jääp.

Kalda Keisri päle mahha
Tarkust, armo, römustust,
Et ta mund ei ihka, tahha
Kui iks rahwa õnnistust.
Õigus olgo teenma auw,
Armo näüta, temma nönw.

Awwita täl rahho anda,
Sata wagga ellamist,
Rahho=würsti nimme kanda,
Keelda ilman söddimist,
Rahho waimun ellada,
Rahho armo ärrata.

Anna Keisrill' rohkest nätta
Nömo temma öigussest
Lass' täl kiki paiku jätta
Tähte ommast heldussest.
Rahwa kittus, armastus
Olgo temma perrandus.

Lasse temma nimmel sada
Kallis kige rahwale
Mälletusses perra=jäda,
Õnnistusses ilmale,
Ja ta helde wallitsus,
Olgo rigi õnnistus.

Tarto- ja WÃƒÂ¶rro-ma rahwa Kalender 1840, lk. 12